

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Klimat- och näringslivsdepartementet

Yttrande över Energimarknadsinspektionens rapport Informationsdelning vid ansökningar om anslutning till elnäten

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Detta ärende remitterades till Regelrådet före ikraftträdandet av förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar och bedöms därför enligt den tidigare förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att förslagsställaren presenterat en utförlig redovisning för respektive förslag under alla aspekter utom *påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag* och bedömning av om det finns *behov av speciella informationsinsatser*, som saknas både i konsekvensutredningen och i rapporten. Det framgår dock tydligt vilka alternativa lösningar Energimarknadsinspektionen (Ei) övervägt och varför förslagsställaren anser att den presenterade lösningen är att föredra. Konsekvensutredningen innehåller information om vilka företag som berörs, hur stora dessa företag är och vilken bransch företagen tillhör. Förslagsställaren redogör vidare för vilka kostnader och besparingar som respektive åtgärd skulle kunna leda till och redovisar detta uppdelat på små respektive stora företag, vilket Regelrådet ser positivt på. Enligt Regelrådets uppfattning är konsekvensutredningen som helhet väl genomförd.

Innehållet i förslaget

Förslaget innebär ändringar i ellagen (1997:857) och i förordningen (2022:585) om elnätsverksamhet och innehåller huvudsakligen tre delar.

- Reglerna om standardiserade rutiner för anslutning föreslås gälla för alla elektriska anläggningar i stället för som i dag enbart elproduktionsanläggningar och energilagringsanläggningar. Det föreslås även att nätföretag ska offentliggöra sina rutiner.
- Reglerna om att nätföretag är skyldiga att ta fram tidsplaner för handläggning och anslutning föreslås även omfatta elektriska anläggningar. Det föreslås även att Ei:s bemyndigande att ta fram föreskrifter uppdateras för att reflektera lagändringen.

- Det föreslås att skyldigheten att utbyta och samordna information utökas till att gälla även mellan olika distributionsnätsföretag i stället för som i dag enbart mellan distributionsnätsföretag och transmissionsnätsföretag. Det föreslås vidare att Ei ges bemyndigande att med meddela närmare föreskrifter om informationsutbytet och samordningen av information mellan nätföretagen i samband med anslutning av elektrisk anläggning.

Bedömning av delasppekter

Bakgrund och syfte med förslaget

Regeringen har gett i uppdrag åt Ei att utreda en utvecklad och effektiv informationsdelning mellan nätföretag och kunder som söker ny anslutning eller höjning av avtalad effekt. Informationsdelningen ska säkerställa ett optimalt utnyttjande av resurser samt en säker och effektiv utveckling och drift av elsystemet.

Förslagsställaren uppger att flera aktörer på marknaden uttryckt att de efterlyser mer information och transparens från nätföretagen om rutiner kring anslutning och när all information ska lämnas in. Otydliga rutiner för anslutning skapar problem för elnätskunder i deras egen planering, och gör att de måste lägga mycket tid på att hitta information om hur anslutning går till på olika relevanta anslutningspunkter. Detta skapar även merarbete för nätföretagen. Osäkerheten kan leda till att kunder ansöker om anslutning innan deras projekt faktiskt är moget för att anslutas, vilket ökar anslutningstiden inte bara för den kunden men även för kunder som ansöker vid senare tillfälle. Genom att säkerställa att standardiserade rutiner finns för alla typer av elektriska anläggningar och att dessa offentliggörs kan ansökande kunder fatta bättre beslut och ansöka till nätet när de uppnått relevant mognadsgrad.

Även vad gäller förslaget om krav på tidsplaner finns önskemål om mer transparens avseende nätföretagets hantering av ansökan och anslutningsärendet, inte minst vad gäller tidsplan. Otydligheten påverkar den sökandes möjligheter att planera de olika moment som ingår innan anläggningen är på plats samt möjligheten att fördela resurser effektivt över projektets tid. På samma sätt som nämns för standardiserade rutiner kan otydlighet skapa merarbete både för det sökande företaget och för nätföretaget som behöver lägga mer resurser på att besvara frågor. En tidsplan kan exempelvis ge anslutande kunder en bild av vilka delar av anslutningsprocessen som eventuellt drar ut på tiden. Kunder kan till exempel använda informationen för att bättre anpassa framtida anslutningar.

Distributionsnätsföretag och transmissionsnätsföretag är, som reglerna ser ut i dag, skyldiga att utbyta information för att:

- Säkerställa ett optimalt nyttjande av resurser.
- Säkerställa en säker och effektiv drift av systemet.
- Underlätta marknadsutvecklingen.
- Säkerställa att den som är ansluten till elnätet kan delta på slutkunds-, grossist- och balansmarknaderna.

Förslagsställaren bedömer dock att kommunikationen saknar en viktig aspekt, kommunikation mellan distributionsnätsföretag. Detta eftersom saker som händer i ett distributionsnät kan påverka nätsituationen även i andra distributionsnät. Påverkan kan ske direkt om de två nätområdena är sammankopplade med varandra, eller ske genom att flödena från det överliggande nätet påverkas. Avsaknad av sådan information gör att nätföretag får försöka undersöka själv vad som händer i angränsande nät, eller se till att de har marginal för att hantera eventuella ändringar i spänning eller dylikt från angränsande nät. Om nätföretag i stället har tillgång till relevant information om händelser i angränsande nät kan de säkerställa driften i det egna nätet mer effektivt.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår mot vilken bakgrund förslaget lämnas och vilket syfte det avser uppfylla. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner att redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Standardiserade rutiner för samtliga elektriska anläggningar och offentliggörande av dessa

Förslagsställaren menar att om inte förslaget genomförs kommer det finnas fortsatt stor osäkerhet om vad som krävs för anslutning av elanvändare. Ei uppger att ett alternativ skulle kunna vara att Ei själva föreslår mer detaljerade standardiserade rutiner för anslutning av elanvändare och låter elproduktion och energilagring hanteras på samma sätt som i dag. Detta skulle i så fall göras på nationell nivå, vilket innebär att rutinerna inte skulle vara optimalt utformade för något särskilt område. Om nätföretagen själva tar fram rutinerna skulle dessa däremot kunna anpassas bättre efter respektive område och kundkrets, något som nätföretagen har bättre kännedom om än Ei. Ett annat alternativ skulle vara att låta nätföretagen ta fram branschpraxis för att ta fram standardiserade rutiner. Ei har dock ingen möjlighet att pröva branschpraxisen som sådan, och branschpraxis kan inte ställa formella krav på kunder eller nätföretag.

Ei bedömer inte att det finns något annat sätt att åtgärda problemet än att göra nätföretagen skyldiga att offentliggöra sina rutiner. Genom till exempel föreskriftsarbete finns vidare möjlighet att mer exakt styra hur rutinerna kan offentliggöras. Alternativet till detta är att regler kring hur rutiner ska publiceras står i lagen, vilket blir svårare för Ei att se över och eventuellt revidera vid behov.

Nätföretagens skyldighet att ta fram tidsplaner för anslutning

Om förslaget inte blir av finns risk att kunder inte kan hantera sin process på ett effektivt sätt. För anslutande elanvändare blir det fortsatt otydligt om deras tidsplaner är oskäligen, då nätföretagen fortsatt inte behöver presentera en tidsplan för dem. Ei noterar att en skyldighet att informera om status och hantering om ansökan föreslås som del av nya reglerna i kommande elmarknadsdirektivet artikel 31 för distributionsnätsföretag och i kommande elmarknadsförordningen artikel 50 för transmissionsnätsföretag.¹ Om dessa regler beslutas

¹ Europeiska Unionens råd, " Reform of electricity market design: Council reaches agreement", hämtad den 13 mars 2024, <https://www.consilium.europa.eu/en/press/pressreleases/2023/10/17/reform-of-electricity-market-design-council-reaches-agreement/>

och genomförs kommer de troligen behöva implementeras i svensk lagstiftning och föreskrifter kring delning av denna information behöver tas fram.

Förslagsställaren menar att det inte finns någon annan aktör än nätföretagen som kan ta fram tidsplaner, eftersom nätföretag är de enda som har all information som behövs för att ta fram en sådan. Det finns dock alternativa lösningar kring utformning av tidsplaner, och kring hur dessa ska förmedlas till kunder. En alternativ lösning är att Ei tar fram detaljerade regler eller mallar kring vad en tidsplan behöver innehålla, och att nätföretagen blir skyldiga att ta fram tidsplaner som följer dem. En sådan detaljerad styrning blir troligen inte lika flexibel som om Ei tar fram ramföreskrifter, där nätföretagen får ansvara för detaljerna. Ett annat alternativ är att Ei ökar tillsynen av anslutningar utöver vad som görs i dag (krav ställs i dag på tidsplaner för elproduktionsanläggningar). I dag ställs även krav på skälighet i anslutningstid för anslutning av alla elektriska anläggningar. Nackdelarna är att tillsyn kan vara tidskrävande, vilket leder till att kunder och nätföretag får vänta länge på svar och enbart får tydliga svar om tillsynen leder till ett tydligt utfall. Dessutom kan Ei:s beslut överklagas. Att enbart använda tillsyn bedöms som mer ineffektivt och tidskrävande än det föreslagna alternativet att nätföretagen ska ta fram tidsplaner.

Utökning av nätföretagens kommunikationsskyldighet

Även om det finns möjlighet för distributionsnätsföretag att kommunicera med varandra på samma sätt som de kommunicerar med Svenska kraftnät så finns ingen skyldighet att göra det. Om ingen ändring görs blir det svårare för nätföretagen att göra lika bra analyser, då de kan behöva information om nya anslutningar, utbyggnader och stödtjänster som finns i angränsande nät, inte bara det egna nätet. Det blir även fortsatt svårt för ett nätföretag att säkerställa att dubbelbokningar inte skapar orimligt stora problem med för mycket uppbokad kapacitet, då ett nätföretag inte kan säkerställa att en större anslutande kund inte sökt på flera ställen i nätet. Detta kan vara särskilt påtagligt i regionnätet. Om ingen ändring görs kommer det vara fortsatt svårt för ett nätföretag att se information i angränsande nät som kan påverka deras egen driftsituation eller tillgång på ledig kapacitet.

Ett alternativ till att utöka skyldigheten för kommunikation mellan distributionsnätsföretag direkt är att ställa krav på någon form av regional samordningshubb som fyller en liknande funktion. Det finns dock problem med en sådan lösning, bland annat blir det svårt att bedriva tillsyn över att relevant information faktiskt delas i dessa forum. Ett annat sätt att hantera problemen med luftbokningar är till exempel genom någon prismekanism. Ei bedömer dock att detta kräver en mer omfattande utredning, medan det går förhållandevis snabbt att öka informationsdelning.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår för varje förslag vilka konsekvenserna blir av att inte reglera. Förslagsställaren presenterar även flera alternativa förslag på åtgärder och resonerar kring varför det valda alternativet är det som förordas för respektive förslag. Redovisningen är tydlig och lätt att följa.

Regelrådet finner att redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Ei anser att förslagen överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU. Ei anser att förslagen inte går utöver krav och befogenheter som ställs i

elmarknadsförordningen² eller elmarknadsdirektivet³. Föreslagna författningsändringar är inte i strid med till exempel artiklarna 37 och 41 i elmarknadsdirektivet, som anger att systemansvariga för distributionssystem och transmissionssystem måste behandla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiellt. Förslagsställaren redogör mer utförligt för respektive förslags koppling till EU-rätten på s. 123-126 i rapporten.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår hur de olika förslagen förhåller sig till EU-rättsliga bestämmelser och det finns även resonemang kring framtida EU-lagstiftning och dess överensstämmelse med de nu föreslagna åtgärderna. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner att redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Förslagsställaren uppger att ändringen i ellagen och förordningen om elnätsverksamhet som rör standardiserade rutiner och tidsplaner ska träda i kraft den 1 januari 2026.

Ändringen i 9 § förordning om elnätsverksamhet som rör skyldigheten att utbyta och samordna information föreslås träda i kraft den 1 mars 2025.

Förslagsställaren uppger att de föreslagna tidpunkterna för ikraftträdande bör ge regering och riksdag tillräcklig tid för genomförande.

Det finns inte någon bedömning av om förslaget föranleder något behov av speciella informationsinsatser.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en kortfattad redovisning av varför förslagsställaren valt de aktuella tidpunkterna för ikraftträdande. Det saknas däremot information om ifall det finns ett behov av speciella informationsinsatser, vilket är en brist.

Regelrådet finner att redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande är godtagbar.

Regelrådet finner att redovisningen av behov av speciella informationsinsatser är bristfällig.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Förslagen i rapporten påverkar alla som vill ansluta till elnätet och de som ansluter. De som vill ansluta kan vara nätföretag (till överliggande nät), elproducenter, elanvändare och energilagringsanläggningar.

Förslagsställaren uppger att det finns cirka 170 distributionsnätsföretag i Sverige. Fem av dessa har både lokalnät och regionnät. Storleken på företagen varierar från små ekonomiska föreningar med ett hundratal kunder till stora företag med flera hundratusen kunder. De tre största företagen har över 900 000 uttagsabonnemang vardera. Därefter följer fyra företag

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 om den inre marknaden för el.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU.

med mellan 100 000 och 300 000 abonnemang i uttagspunkt. Dessa sju företag har sammanlagt närmare 3 500 000 uttagsabonnemang. Därefter finns 88 företag med tillsammans närmare 2 miljoner uttagsabonnemang medan de 54 minsta företagen sammanlagt har cirka 180 000 uttagsabonnemang. Till det kommer 21 distributionsnätsföretag som enbart har nätkoncession för linje. En del av dem har kunder i uttagspunkt, tillsammans har de cirka 100 kunder, men det är inte deras huvudverksamhet, vilken är distribution av el producerad genom vindkraft. Transmissionsnätet i Sverige förvaltas av Affärsverket svenska kraftnät.

Vidare anges att av ungefär 5,6 miljoner elanvändare är cirka 850 000 företag, varav cirka 96 procent är små företag, det vill säga företag med färre än 50 anställda och vars årsomsättning och/eller årliga balansomslutning inte överstiger 100 miljoner kronor.

Antalet elproducenter uppgår enligt förslagsställaren till cirka 200. De går från stora företag som statliga Vattenfall Elproduktion AB till små föreningar med ett vindkraftverk. Vattenfall står för över 40 procent av den svenska elproduktionen. Fortum och Uniper (Sydkraft) står tillsammans för cirka 30 procent. Dessa tre företag producerar främst vattenkraft och kärnkraft. Ytterligare två större aktörer på den svenska marknaden är Statkraft och Skellefteå kraft som tillsammans har omkring 10 procent av den totala produktionen. Resterande 20 procent kommer från mindre aktörer som producerar vattenkraft, vindkraft och värmekraft. Under de senaste åren har även ett stort antal solkraftsparker tillkommit, och intresset för nyetablering av nya solkrafts- eller batteriparker är stort.

Energilagransanläggningar är anläggningar i elsystemet där energi lagras. Med energilagring i elsystemet avses att lagra producerad el i en anläggning så att den kan användas i ett senare tillfälle. Det kan även omfatta omvandling av el till och från ett energilag som går att lagra. Intresset för att bygga och ansluta energilagransanläggning, till exempel batterianläggningar, ökar i Sverige. Förslagsställaren uppger att det enligt en sammanställning gjord av Ny Teknik finns elva batteriparker med en sammanlagd energilagranskapacitet på 107 MWh redan i drift i Sverige. Men kapaciteten kan öka stort eftersom 27 nya parker om totalt 496 MWh har byggstartats och väntas tas i drift under 2024. Dessutom planeras ytterligare 46 parker på sammanlagt 2 851 MWh.

Vidare uppges att det i Sverige finns cirka 150 elleverantörer som säljer el till hushållskunder. Storleken på elleverantörerna varierar kraftigt. De tre största (Fortum, Vattenfall och Eon) har omkring 700 000–900 000 kunder var. Under 2018 hade dessa företag en samlad marknadsandel på 46 procent räknat i antal kunder. Därefter finns sju företag som hade omkring 140 000–300 000 kunder var, och en sammanlagd marknadsandel om drygt 25 procent. Ett knappt tiotal av elleverantörerna hade 50 000–100 000 kunder, och en sammanlagd marknadsandel om cirka 12 procent. Resterande drygt 100 företag har färre än 50 000 kunder var och omfattar cirka en sjättedel av den totala marknaden.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en tydlig redovisning av vilka företag som berörs, hur stora de är och inom vilken bransch de verkar. Det finns också en beskrivning av hur branschen och elnäten är uppbyggda, vilket underlättar förståelsen.

Regelrådet finner att redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch är godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Standardiserade rutiner för samtliga elektriska anläggningar och offentliggörande av dessa

Förslagsställaren uppger att de anslutningsrutiner som kan kräva en särskild insats är rutiner för större kunder, framför allt för större elanvändare då rutiner redan ska finnas för stora produktionskunder. Ei har bedömt att det tar ungefär motsvarande 180 arbetstimmar att sammanställa anslutningsrutiner för ett mindre nätföretag (som generellt inte ansluter riktigt stora kunder), och 350 arbetstimmar för stora nätföretag som har en större infrastruktur att förhålla sig till och dessutom oftare ansluter större kunder.

Ei bedömer vidare att dessa hanteras av liknande resurser som har arbetat med till exempel nätutvecklingsplaner. Då kan samma siffror som användes för beräkningen av dessa ekonomiska konsekvenser användas, vilket är från 665 till 1144 kr/timme. Detta skulle totalt medföra en kostnad på ungefär mellan 21 och 36 miljoner kronor för att samtliga nätföretag ska ha rutiner. Detta är en kostnad av engångskaraktär. För att kunna jämföra kostnaderna med nyttor, som kommer årligen, kan kostnaderna periodiseras över en lämplig tid. Ei har här valt 10 år som en skattning på hur länge tidsplanerna blir relevanta. Den periodiserade kostnaden uppgår till mellan 2,1 och 3,6 miljoner kronor per år. Detta är totala kostnaden för samtliga nätföretag.

Ei bedömer att tidsbesparing för nätföretag kommer från två huvudsakliga områden. Den första besparingen kommer då offentliggörandet av rutiner medför att vissa omogna aktörer inte ansöker om anslutning till nätet då de inte möter kraven som ställs upp i nätföretagens rutiner. Den andra besparingen uppstår då nätföretag inte behöver lägga tid på att förklara rutiner för potentiella anslutande kunder om dessa offentliggörs. Den totala tidsbesparingen per år för nätföretag beräknas till mellan 31,8 och 54,8 miljoner kronor och för elkunder mellan 1 och 1,8 miljoner kronor.

Förslagsställaren redogör närmare för vilka kostnader och besparingar som förslaget om standardisering av rutiner förväntas medföra på s. 130-135 i rapporten.

Nätföretagens skyldighet att ta fram tidsplaner

Förslagsställaren uppger att även om de flesta nätföretag redan har tidsplaner för anslutning av alla elektriska anläggningar så behöver de troligen anpassa sin utformning av dessa så att de kan delges kunderna. Förslagsställaren bedömer att detta kommer kräva i snitt 80 timmars arbete för ett nätföretag. Eftersom nätföretag redan arbetar med tidsplaner antar Ei att tiden inte skiljer sig väsentligt mellan stora och små nätföretag. Eftersom en tidsplan även behöver tas fram för varje anslutning kan visst extra arbete krävas för varje anslutning, vilket förslagsställaren bedömer uppgå till 10 timmar per ansökan. Beräkningarna har gjorts med samma antaganden om timkostnader som i förslaget ovan. Den totala skattade årliga kostnaden för nätföretagens framtagning av tidsramar, inklusive en periodiserad fast kostnad för omställning av rutiner, beräknas ligga på mellan 7,8 och 13,4 miljoner kronor.

Förslagsställaren bedömer att en tidsbesparing med förslaget med tidsplaner är att kunder kan anpassa vilken tidpunkt de ansöker om anslutning och även i vilket område de ansöker om de får en tidig indikation på hur lång anslutningen kan ta. Då många kunder i dag lägger mycket tid på att få information om tidsplaner från nätföretagen finns det en administrativ lättnad om dessa tidsplaner tas fram i förväg. Förslaget underlättar även för ansökande företag att identifiera vad de kan göra för att påskynda anslutning. Nätföretagens besparingar beräknas ligga på mellan 15,3 och 26,3 miljoner kronor per år och tidsbesparingar för

anslutande elanvändare och energilager uppskattas till mellan 628 000 och 1,1 miljon kronor per år.

Förslagsställaren redogör närmare för vilka kostnader och besparingar och besparingar som förslaget om krav på att ta fram tidsplaner för anslutning av samtliga elektriska anläggningar förväntas medföra på s. 139-144 i rapporten.

Utökning av nätföretagens kommunikationsskyldighet

Förslagsställaren menar att för nätföretagens informationsutbyte sinsemellan är det osannolikt att samtliga anslutningsärenden är relevanta för förslaget som det är skrivet. Information skall bara delas i den mån det är nödvändigt för att säkerställa ett optimalt nyttjande av resurser. Ei bedömer att detta främst infattar större producenter och elanvändare, medan anslutning av hushåll och annan liten last är sådant nätföretagen kan göra schablonartade antagningar om. Förslaget bedöms preliminärt medföra en ekonomisk kostnad på mellan 7,3 och 12,7 miljoner kronor för nätföretag per år. Förslagsställaren bedömer att det är svårt att skatta de övriga ekonomiska konsekvenserna, och framför allt de ekonomiska nyttorna, innan föreskrifterna är framtagna och på plats. Ei bedömer ändå att dessa kommer vara så pass stora att det är lönsamt att genomföra förslaget trots dessa kostnader.

Förslagsställaren redogör närmare för vilka kostnader och besparingar och besparingar som förslaget om utökad kommunikationsskyldighet förväntas medföra på s. 149-152 i rapporten.

Eventuella kostnader och besparingar som uppstår till följd av föreskrifter kommer att utredas vid ett senare tillfälle i samband med att föreskrifterna tas fram.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren redogör för vilken påverkan de olika förslagen kan komma att få på berörda företag och vilka kostnader de kan komma att medföra. Det finns också en uppskattning av vilka besparingar förslagen kan komma att leda till när företagen kan effektivisera sin verksamhet. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner att redovisningen av påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Varken konsekvensutredningen eller rapporten innehåller någon bedömning av hur förslaget påverkar konkurrensförhållandena för berörda företag.

Regelrådet gör följande bedömning. Konsekvensutredningen saknar information om hur konkurrensförhållandena påverkas av förslaget. Regelrådet bedömer att detta är en brist och vill påminna om att alltid redovisa samtliga aspekter enligt gällande förordning för konsekvensutredning vid regelgivning. Om förslagsställaren eventuellt skulle anse att det inte föreligger någon påverkan ska detta ändå anges och motiveras.

Regelrådet finner att redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är bristfällig.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I förslaget anges inget om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet bedömer att det inte finns något som uppenbart talar för att förslaget skulle medföra en påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet finner, med hänsyn till förutsättningarna i ärendet, avsaknaden av information om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Förslagsställaren uppger att små företag i de flesta fall kommer ha mindre elintensiv verksamhet. I förslaget om ändrade föreskrifter för standardiserade rutiner för anslutning kan Ei styra vad som krävs för olika typer av anslutningar. Det uppges vidare att förslaget troligen kommer vara till större hjälp för små kunder än för större kunder, då större kunder har lättare att sätta in resurser som kan lägga tid på att ta fram information om nätföretagens rutiner för anslutning, medan ett mindre företag kommer ha svårare att göra detta. Det är även lämpligt att rutiner för hushåll eller mindre anläggningar är enklare än rutiner för stora anläggningar.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att förslagsställaren beaktat att små företags förutsättningar kan skilja sig från stora. Förslagsställaren har även specificerat detta vid redovisning av kostnader, besparingar och annan påverkan, vilket Regelrådet ser positivt på.

Regelrådet finner att redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning är godtagbar.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 14 augusti 2024.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjör och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Katarina Kjellström

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Katarina Kjellström
Föredragande